

Størrelsen af Rødspætterne i Kattegat, og da navnlig saadanne, der skulde gaa ud paa en kjendelig eller endog betydelig Tilbagegang af Fiskens Størrelse, i Virkeligheden have fundet Sted.

Til denne Ende følger som Bilag 1 nærværende Betænkning en nu til det nævnte Brug udarbejdet Tabel over Angivelserne i hine Beretninger fra Frederikshavn angaaende de i Kattegat fangede Rødspætter's Størrelse. Tabellen omfatter samtlige Aargange af de nævnte Værter samt den første Tid af indeværende Aar, og er saaledes indrettet, at den angiver vedkommende Beretnings Datum, det Pagina, hvor denne findes i vedkommende Aargang, Fiskens hver Gang angivne Vægt pr. Snes samt Fangestedet. Det vil paa denne Maade være let at kontrollere Tabellens Korrekthed.

Gennemgaar man nu denne Tabel, vil man finde, at Rødspætternes Størrelse har varieret ikke lidet, undertiden fra Uge til Uge endog paa samme Fangeplads, og man kan finde frem og tilbagegaaende Bevægelser undertiden over længere undertiden endog over meget korte Tidsrum; men det ses ikke, at der af Tabellen vil kunne udledes noget, som antyder, at der i Aarenes Løb skulde have fundet en kendelig succesfuld Tilbagegang Sted af Rødspætternes Størrelse, endelige en Bekræftelse af den Paastand, at det er „sikkert, at Størrelsen af Rødspætter i Kattegat er aftaget meget betydeligt i Aarenes Løb“.

Det hedder om Rødspætten, som tidligere ovenfor citeret i Beretning IV. for 1893 fra biologisk Station, at, om det end ikke kan bevises statistisk, saa tvivler dog ingen, som har med disse Fiskerier at gøre, om

„at Fisken i Kattegat nu er gennemsnitlig meget mindre end f. Eks. for 10 Aar siden“.

Nu indeholder Tabellen der, som det ses, ikke er støttet paa den officielle Statistik, vel ikke Efterretninger, der ligge 10 Aar tilbage fra 1893, men den spænder dog nu

i 1896 over et Tidsrum af ca. 10 Aar, og sammenligner man Tabellens om end sparsomme Vægtangivelser fra 1885 og 1886 med Vægtangivelserne fra 1894, 95 og 96, vil man ikke kunne finde, at hine vise sig større end disse. Man kunde maaste snarere være tilbøjelig til at finde det modsatte.

Det er, som tidligere fremhævet, Forstanderen for biologisk Station, Dr. phil. Petersens Fortjeneste ved sine videnskabelige Sagttagelser af, hvad der foregaar og viser sig i selve Naturen, at have godgjort, at den af Fiskerikommissionen i 1873 opstillede Formerelsesteori er urigtig, denne Teori, der under mange ofte gentagne Forsikringer gik ud paa, at der var Fare for, at man udtømte Fiskeriet baade for Nutid og for lang Fremtid. Men naar den nævnte ansete Videnskabsmand forlader det sikre Grundlag, som alene hans eller andres positive Sagttagelser kunne afgive, kan han ikke undgaa at være kommen uden for, hvad der har videnskabelig Værdi. Dette sidste gælder om den Paastand, at Rødspætternes Størrelse i Kattegat skulde i de senere Aar være kendelig aftagen. Forsfatteren erkender, som for nævnt, at han ikke kan bevise denne Paastands Rigtighed, men kun støtte den paa, hvad baade han selv og formentlig andre tro og mene om denne Sag. At kun dette er Tilfældet, er allerede tidligere eftervist ved Citering af Udtalelser af ham i Beretning IV. En lignende skal her endnu citeres. Det hedder i den nævnte Beretning om Kattegatrødspætterne,

„at disse sidste ere særdeles smaa og de have næppe altid været saa smaa, som de for Djeblillet ere. Desværre kan jeg ikke give bestemte Maal her, Undersøgelserne maatte da have været paabegyndte for ca 10 Aar siden, men jeg tror ikke, at nogen kyndig Mand, der personlig har haft med Fiskeri at gøre i denne Arrække, vil benægte det Faktum, at Rødspætten i Kattegat er aftagen i Størrelse i de seneste Aar, hvis han vil tale efter sin Overbevisning“.